

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א'רטז
ערב שבת קודש ויום הכיפורים
ה'תשע"ח

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חבי"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ושבע שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקט"ו שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

ר' שמואל מאיר ב"ר ישראל דוד ע"ה

ציקמאן

נפטר ביום י"א תשרי ה'תשס"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנו

הרה"ת ר' אהרן וואלף זוגתו מרת פולינה

ומשפחתם שיחיו ציקמאן

* * *

לזכות

הו"ח ר' ברוך אהרן בן דינה שיחי

לרפואה שלימה וקרובה תיכף ומיד ממש

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל זיל דיסק

ולע"נ מרת חי' רחל בת ר' פנחס זליב זיל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליב ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

כיצד ינהיגו ביוהכ"פ כשיבוא משיח צדקו בתשיעי בתשרי / משיחת ערב יוהכ"פ החשוב

8 זמן הגאולה

מאמין שזה יהי בגשמיות כפשוטו, נשמות בגופים! / פרשת השבוע באור הגאולה

12 ניצוצות של משיח

מה שנראה שיש עולם - זו אחיזת עיניים בלבד!! / קטעים קצרים בעניני גאולה

13 כתי"ק - פרסום ראשון

גילוי בחי' היחידה בעוה"ז הגשמי דרך הטל' והרדיו!! / צילום נדיר ומיוחד מהגהת הרבי

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות האשה רייזל פרומא בת חי' רחל שתחי'

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו

ובנותיהם רחל בת חיה מושקא ולאה שרה בת חיה מושקא שיחיו

ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרים בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחיו

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 718-207-5904

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

ברוגמא ווי אדה"ר האט אויפגעטאן בר"ה - "בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' גילוי יחידו של עולם בכל הנבראים, חי צומח ביז דומם (כנ"ל ס"ה).

און די הוספה בכעשינו ועבודתינו (בגילוי בחי' יחידה למטה) כאכט נאך א גרעסערע כלי אויף ממשך ויין "ברכנו אבינו" און יחידה שלמעלה אין עוה"ז הגשמי. ביז - אז עס ווערט נמשך ניע בלעזי לסי ערך דער "קב (אחד) שלו" פון עבודת האדם, נאר אויך די "חשנה קבים של חבירו" 135 (כמדובר כמ"פ).

הערן די רייד ע"י מכשירים אלו, און אויף בענטשן אידן באופן כזה אז די ברכות זאלן אנקומען צו "יחד שבטי ישראל" - בכל המקומות ביז בקצוי תבל) ברגע כמירא (בשעתא חדא וברגעא חדא). והביאור:

מ'האט גערעדט כמ"פ אז די מכשירים וועלכע מ'נוצט אויף איבערגעבן א קול למקום שני בלי הפסק זמן (טעלעפאן, ראדיא וכיו"ב) - טראגן ניט איבער קול האדם ממש, נאך דער קול קלאפט אויף א מתכת וכיו"ב, און דער מתכת איז נשתנה עי"ז און טראגט איבער די שינוים למקום שני וואו עס קלאפט אויף א צוויטע מתכת, און דער אַפקלאנג הערט דעם אדם השומע דעם קול המתכת,

וואָס דערפאַר קען מען דורך די מכשירים ניט יוצא זיין א מצוה וועלכע פאָדערט קול אדם: אָבער בשעת ס'איז נוגע בלויז ידיעת הענין, וויסען תוכן הדברים, דעמולט איז קיין נפק"מ ניט צי מ'הערט קול אדם, אָדער אן אַפקלאַנג.

ואדדבה - י"ל בנוגע לענינו (מאָכן אַ כלי אויף גילוי בחי' יחידה בעוה"ז גשמי) איז דאָ אַן עילוי בשעת דאָס קומט אָן דורך אַ מתכת (און ניט קול אדם),

ווארום דאָס גיט אַ אידן דעם כח (און אפשריות) צו מגלה זיין בחי' יחידה (יחידו של עולם) אין עולם, ביז אין אַ מתכת, דומם - אַזוי אַז אפילו דומם, ווי ער בלייבט אַ דומם במעמדו ומצבו, איז זיך משתנה (מתנענע בפנימיותו) און טראָגט איבער "דבר ה' זו הלכה" און "דבר ה' זה הקץ", ענינים אין הלכה און ענינים וועגן דער קץ הגאולה (וואָס דאָס גופא איז אַ הלכה, אַז מ'דאַרף רעדן וועגן משיח'ן און מצפה זיין לביאתו), וואָס קומט פון תושב"כ ותושבע"פ [ווי דער רמב"ם פסק'נט אַז "כל הספרים מלאים בדבר זה"],

. . קומט דאָך אויס, אַז דוקא דורך דעם וואס דער קול טראגט זיך איבער ע"י דומם - ווערט נתגלה דער כח פון א אידן צו מגלה זיין בחי' יחידה אפילו בדומם.

ברוגמא ווי אדה"ר האט אויפגעטאן בר"ה - "בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו", גילוי יחידו ל עולם בכל הנבראים, חי צומח ביז דומם (כנ"ל ס"ה).

און די הוספה במעשינו ועבודתינו (בגילוי בחי' יחידה למטה) מאכט נאך א גרעסערע כלי אויף ממשך זיין "ברכנו אבינו" און יחידה שלמעלה אין עוה"ז הגשמי. ביז - אז עס ווערט נמשך נוסף לפי ערך דער "קב (אחד) שלו" פון עבודת האדם, נאר אויך די "תשעה קבים של חבירו" (כמדובר כמ"פ).

כיצד ינהגו ביוהכ"פ כשיבוא משיח צדקנו בתשיעי בתשרי

שתי הסעודות תהיינה קשורות עם סעודת לויתן ושור הבר ויין המשומר, וממילא ממשיכים את הסעודה המפסקת לזמן מאוחר יותר, ככל "חסידישע סעודה" • ועוד ועיקר – שהמשך הסעודה יהי בבית המקדש השלישי, ובו גופא - בקדש הקדשים שבו • יוה"כ אינו אלא דומה לפורים להיותו למעלה מפורים, כיון שבו זוכים לשמחה הכי גדולה, השמחה שהובטחה לכאו"א מאתנו בתוך כלל ישראל, שמחת הגאולה האמיתית והשלימה! • קטעים מברכת ערב יום הכיפורים אחרי תפלת מנחה ה'תשנ"ב - בלתי מוגה

ובזה מיתוסף - בעמדנו לאחרי כל חודש אלול, "אני לדודי ודודי לי"², אשר, מתי ניכר בגלוי, ביתר שאת וביתר עז ובדיוק - ש"אני לדודי", ומתי ניכר בגלוי ש"דודי לי" - הרי זה דוקא במעמד ומצב דהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו!...

וכאמור, זוכים לזה בתשיעי בתשרי זה עוד לפני אכילת הסעודות דתשיעי בתשרי [. .] כיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא" כולל גם את הפירוש³ "אחכה לו שיבוא בכל יום", ד"בכל יום" פירושו בכללותו של היום - בכל רגע מהיום החל מהרגע הראשון שבו.

(2) שה"ש ו, ג.

(3) ראה גם לקו"ש חכ"ג ע' 397 ואילך.

א. מכיון שמשיח צדקנו יבוא עוד בתשיעי בתשרי בשנת תשנ"ב - הרי תשתנה ההלכה בתורה בנוגע להנהגה ביוה"כ. ובדוגמת יוה"כ בחנוכת בית ראשון¹, שההלכה היתה שצריך להיות הענין דאכילה ושתי' ביוה"כ - כמו-כן נמשך מיוה"כ ההוא ביוה"כ זה,

דמכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", ועאכו"כ בעמדנו בזמן ד"עת רצון" דתשיעי בתשרי, שאז ודאי הצפי' והגעגועים לביאת משיח צדקנו הם ביתר שאת ויתר עז - זוכים לגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד!

(1) מו"ק ט, א.

אין אוי האס ויך דאן אויך אנגעהויבן א התפתחות יחידה אין די חכמות העולם 1248 -
אויך בארגענעקער דעם "בהאסאף ראשי עם י"ה שבטי ישראל" (גילוי יחידה שבנפש) אוי או דאס
ואל אויך כולל ויין אידן אין אנדערע ערטער (וואס געפינען ויך דא גיט בגופם) וועלכע הערן די רייד ע"י
מכשירים א"ל, און אויך בענטשן אידן באופן כזה או די ברכות זאלן אנקומען צו "יחד שבטי ישראל" (בכל
המקומות ביו בקצוי תבל) ברנע כמירמא (בשעתא חדא וברנעא חדא). והביאור:
מ'האט גערעדט כ"ס"ם או די מכשירים וועלכע מ'נעמט אויף איבערנעבן א קול למקום שני בלי הפסק
ומן (סעלעמאן, ראדיא וכו"ב) - טראגן גיט איבער קול האדם ממש, נאר דער קול קלאפט אפ אויף א
מוכתה, און ווער מחכה און ווער מחונקע און טראגט איבער דעם-קול למקום שני וואו עס קלאפט אפ אויף
א גווייטע מחכה, און פון דעם אפגעלאנגן הערט דער שומע דעם קול דער צווייטער.
וואס דערפאר קען מען דורך די מכשירים גיט יוצא ויין א מצוה וועלכע גאדערט קול אדם; אבער
בשעת ס'איז נוגע בלויז הערן חובבי הדברים, דעמולט אין קיין נפק"מ גיט צי מ'הערט קול אדם ל"קש, אדער
אן אפגעלאנגן.
ואררבה - כוונע לענינו (כאכן א כלי אויף גילוי בחי' יחידה בעוה"ו הגשמי) אין דא אן צילוי זיך
בשעת דאס קומט אן דורך א מחכה (און גיט קול אדם).
ווארום דאס גיט א אידן דעם כח (און אפשריות) צו מגלה ויין בחי' יחידה (יחידו של עולם) אין
עולם, ביו אין א מחכה, בחי' דומם - אוי או אפילו זיך טאקט-דומם, ווי ער בלייבט א רופט כמעמדו
ומצבו, אין ויך (מחונקע כפנימיותו) און טראגט איבער "דבר ת' 129 זו הלכה 130 און "דבר ה' 129 זה
הקץ 130, ענינים אין הלכה און ענינים וועגן דער קץ הגאולה (וואס איינגעלער אין דאס נוכח א הלכה וי"ו,
און מ'דארף הערן וועגן כשית' 1321 און מצפה ויין לביאתו 1331), וואס קומט פון חושב"כ ומחשכ"ע (ווי דער
רמב"ם ט"ק 1331 או "כל הספרים מלאים בדבר זה").
וואס דאס איז כולל - די רייד וועגן אויסנוצן ערב יוה"כ בשלימות וכתענוג און מקיים ויין עבודת
היום פון גילוי בחי' יחידה, ועאכו"כ אויסנוצן יוה"כ עצמו בשלימות וכתענוג, ובאופן פון "בהאסאף ראשי
עם יחד שבטי ישראל" (כמדובר לעיל בארוכה).
ווערן די אלע רייד איבערנעטראגן דורך א מחכה-דומם צו אידן בכל קצוי תבל און די רייד ווערן
איבערנעגעבן דורך דעם מחכה-דומם בכל קצוי תבל, אוי או ברנע כמירמא הערן ויך וועלכע ענינים
וואס עס הערן די וואס געפינען ויך אין דעם ביהכ"ס וביהמ"ד פון כ"ק פו"ח ארמ"ר נשיא דורנו (בעשר
שנים האחרונים פון חיים חיותו בעלמא דין).
קומט דאן אויס, או דוקא דורך דעם וואס דער קול טראגט ויך איבער ע"י א מחכה - ווערט נתגלה
דער כח פון א אידן צו מגלה ויין בחי' יחידה אפילו בבחי' דומם.

ב. [.] ועוד והוא העיקר, שנזכה לגילוי דעשירי – "העשירי יהי קדש"⁴, שזהו כללות הענין דגאולה האמיתית והשלימה, שאז יתגלה בכל העולם כולו הענין ד"עשירי"!
 דבנוגע לבני ישראל – מאי קמ"ל!... זהו טבעו של כל יהודי שצריכים להיות אצלו בשלימות כל עשר כחות הנפש הן במחשבה הן בדיבור והן במעשה;

החידוש דהגאולה הוא – שמהיהודי נמשך על-דרך-זה בחלקו בעולם, וכפי שכבר הותחל בזה בשנים שלפני-זה, שנפעל כבר בכל חלקי העולם – כולל אומות-העולם (ועד למין החי, מין הצומח, ועד למין הדומם), שהמחשבה דבור ומעשה שלהם חדורים בענין ד"העשירי יהי קדש".

וע"ד מה שכתוב בנוגע לענין בלתי רצוי, שלעת"ל לא יהי צורך שיהודי שני יעורר על כך, כיון ש"אבן מקיר תזעק"⁵, חלקו בעולם עצמו מעורר על כך – כמו-כן יהי, והוא העיקר, ש"אבן מקיר תזעק" באופן רצוי דוקא. ע"ד מה שמצינו בר' עקיבא⁶, שלמד שיר-השירים מתוך דמעות – שהיו אלו דמעות (לא מצד ענין בלתי רצוי, אלא אדרבה, דמעות) של שמחה הכי גדולה, עד כדי כך שאפילו המוח דר"ע – אשר "כולהו אליבא דר"ע"⁷ – לא יכל לסבלה.

ולהעיר מהקשר דר"ע עם יום הכיפורים, שאז אומרים את הפיוטים דעשרה הרוגי מלכות ש"אין כל ברי' יכולה לעמוד במחיצתן"⁸, שר"ע הוא אחד מהם.

ג. ויהי רצון, שמכאן ולהבא, ותיכף ומיד עוד בתשיעי בתשרי זה – יקויים בכל א' מהם

(4) בחוקותי כז, לב.

(5) חבקוק ב, יא.

(6) ראה מדרש הנעלם וירא צח, ב. ט"ז באור"ח סרפ"ח סרפ"ח סק"ב (בשם ז"ח).

(7) סנהדרין פו, רע"א.

(8) פסחים נ, א. וש"נ.

"הקיצו ורננו שוכני עפר"⁹,

ובנוגע לכל אלו הנמצאים עתה נשמות בגופים, הרי זה דבר הכי פשוט שמכאן ולהבא, ותיכף ומיד, נמשכת בהם תוספת בריאות – חיים נצחיים.

ובפרט כשנמצאים כבר לאחר שנתקיים בכאור"א מישראל "נכתבין ונחתמין לאלתר"¹⁰ – בכל הספרים שמזכירים בתפלת "אבינו מלכנו", החל מ"ספר חיים", ו"ספר חיים טובים", ועד לחיים טובים ומתוקים, אשר, מתיקות אמיתית שייכת אך ורק כשה"חיים טובים" נמשכים אח"כ באופן דחיים נצחיים!

ובמילא מובן, שמיום התשיעי בתשרי ב-ה"י תהא שנת נפלאות בו" ממשכיכם מיד בחיים נצחיים, נשמות בגופים דוקא. ואדרבה – ביחד עם אלו ש"לרגע קטן" נעשו לנשמות למעלה מגופים, כיון שכל א' מהם חוזר לגוף שלו. ובפרט שמדובר בצדיקים וגדולי ישראל, שלאמיתתו של דבר – נכללים בזה כל בני ישראל!

ד. ובכל זה מיתוסף גם מצד המקום – שנמצאים עתה בבית הכנסת ובבית המדרש, ובבית של מעשים טובים.

ובהגשה יתירה בזמן זה, עשי"ת, שכן, זהו ענינו של יהודי בעשי"ת – להרבות במעשים טובים, ובמיוחד בנתינת צדקה לזולת.

ובהוספה – שבעשי"ת במיוחד לא מסתפקים בנתינת צדקה באופן ד"אי אתה מצוה עליו לעשרו"¹¹, מכיון שהצדקה בימים אלו היא בדוגמת (וקשורה עם) סיפוק הצרכים דר"ה, שאז הצרכים הם לא סתם לחם וסתם בשר, אלא לחם דגים ובשר מעין דלעת"ל, ובלשון הכתוב¹² "אכלו משמנים

(9) ישעי' כז, יט.

(10) ראה ר"ה טז, ב.

(11) כתובות סז, ב.

(12) נחמ"ח, י"ד.

גילוי בחי' היחידה בעוה"ז הגשמי דרך הטל' והרדיו!

לקראת ערב יוה"כ"פ, הננו מביאים בזאת צילומים נדירים מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ערב יום הכיפורים בבית הכנסת אחר תפלת מנחה, ה'תשמ"ז (נדפסה בסה"ש תשמ"ז ח"א ע' 15 ואילך)

טו. אין די כלי וואס מ'מאכט בערב יוה"כ"פ צו גילוי יחידה בעוה"ז הגשמי (וואס שלימות ענין זה וועט זיין בגאולה העתידה) - קומט צו נאך א הוספה ועילוי בדבר דורך דעם וואס מ'נוצט אויס די מכשירים וועלכע זיינען נתחדש געווארן בדורות האחרונים בחכמת העולם בקשר עם בנין העולם (ווי עלעקטריק און טעלעפאן וכיו"ב)

- ווי עס שטייט אין והר"ה¹²⁴ (בשייכות צום פסוק¹²⁵ "בשנת ששת מאות שנה גו' נבקעו כל מעיינות ההום רבה וארובות שמים נפתחו"), או "בשית מאה שנין לשתיאה יפתחון תרעי דחכמתא לעילא ומבועי דחכמתא לתתא ויתקן עלמא לאעלא בשביעאה כו", וכפירוש הספרשיב¹²⁶ או "חכמתא לעילא" מיינט חכמת התורה, און "חכמתא לתתא" מיינט חכמות העולם. ווי מ'וועט סאקע, אז אין די יארן פון ששת מאות שנה¹²⁷ פנינעם אלף הששי איז געווען א התגלות יתירה אין חכמת התורה, פנימיות התורה¹²⁸, הפצת המעיינות חוצה,

להלן פענוח הכתי"ק (בא בכתב מודגש):

טו. איז די כלי וואס מ'מאכט בערב יוה"כ"פ צו גילוי יחידה בעוה"ז הגשמי (וואס שלימות הענין זה וועט זיין בגאולה העתידה) - קומט צו נאך א הוספה ועילוי בדבר דורך דעם וואס מ'נוצט אויס די מכשירים וועלכע זיינען נתחדש געווארן בדורות האחרונים בחכמת העולם בקשר עם בנין העולם (ווי עלעקטריק און טעלעפאן וכיו"ב)

- ווי עס שטייט אין זהר (בשייכות צום פסוק "בשנת ששת מאות שנה גו' נבקעו כל מעיינות תהום רבה וארובות שמים נפתחו"), או "בשית מאה שנין לשתיאה יפתחון תרעי דחכמתא לעילא ומבועי דחכמתא לתתא ויתקן עלמא לאעלא בשביעאה כו", וכפירוש המפרשים אז "חכמתא לעילא" מיינט חכמת התורה, און "חכמתא לתתא" מיינט חכמות העולם. ווי מ'זעט טאקע, אז אין די יארן פון ששת מאות ששה ואילך פונעם אלף הששי איז געווען א התגלות יתירה אין חכמת התורה, פנימיות התורה, הפצת המעיינות חוצה און אזוי האט זיך דאן אויך אנגעהויבן א התפתחות יתירה להבדיל אין די חכמות העולם.

אויף פארגרעסערן דעם "בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל" (גילוי יחידה שבנפש) אזוי אז דאס זאל אויך כולל זיין אידן אין אנדערע ערטער (וואס געפינען זיך דא ניט בגופם) וועלכע

מה שנראה שיש עולם – זו אחיזת עיניים בלבד!!

כאשר יוצאים לעולם, עלול האדם לטעות: כיצד ביכולתו לפעול ולגלות אלוקות בעולם?
ע"כ אומרים לו: יש ללכת מ"לכתחילה אריבער", ובמילא לא נוגעים כאן שום חשבונות.
ומה שנראה שיש עולם – הרי זו אחיזת עיניים בלבד ("עס בלענדעט די אויגען")!!

והוראה זו – שאין להתפעל מהעולם – היא תיכף כשמגיעים מיום הכיפורים, שאזי
השטן אינו מקטרג כלל, ובמילא יורדים כל ההעלמות וההסתרים, ובכלל המעמד ומצב של
בני ישראל ביום הכיפורים שהם "כמלאכים", שעומדים מלכתחלה למעלה מהעולם, ואזי
לא הולכים באופן ד"מצב ארצה וראשו מגיע השמימה" – מלמטה למעלה, אלא רק
"מלכתחילה אריבער".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשל"ב - בלתי מוגה)

צריכים לדעת את גילוי האלוקות שמפסידים

צריכים לדעת מה שמפסידים ר"ל – מפסידים גילוי אלוקות שהי' בזמן שבית המקדש
הי' קיים, שזה הי' גלוי לעיני בשר, ועד כדי כך ש"עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית
המקדש", וחלקם היו בכל ירושלים!

אמנם גם היום כאשר יוצאים לרחוב רואים את ניסי ה' וחסדי ה', איך שהוא "זן את
העולם כולו בטובו בחן בחסד וברחמים" (שאת-זה אומרים הרי ע"פ תורה בברכת המזון
בסעודה של חול) – אך אעפ"כ, צריכים בשעת מעשה לזכור, כיצד הי' מעמדו וכיצד הי'
מעמד ומצב זקנו בזמן שבית-המקדש הי' קיים!

במילא, כשרואים לאיזה שפלות "נפלנו" בגלות, אזי, כאשר אומרים בתפלה "את צמח
דוד עבדך מהרה תצמיח", אומרים זאת עם כל ה"שטורעם", כיון שמרגישים כיצד הי' פעם,
או עכ"פ ישנה ידיעה בשכל, מאחר ושמעו אודות זה – "שאל אביך ויגדך זקינך ויאמרו לך",
אבל באופן שזה חדר בהם – במילא זועקים את התפלה, אף שהיא תפלה "בלחש", וצועקים
לא רק בגלל שזהו נוסח שקבעו אנשי כנסת הגדולה (שעל האדם לבקש את צרכיו
מהקב"ה), אלא כיון שמרגישים את הצורך והחסרון, שזה חסר!

(תרגום חפשי משיחת ו' תשרי ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ושתו ממתקים . . כי קדוש היום לאדוננו".
ומכיון שטעם הדבר הוא "קדוש היום",
הרי מובן, שכן הוא – ועל אחת כמה וכמה –
בנוגע ליוה"כ שקדושתו גדולה מקדושת ר"ה
– הקדושה ד"אחת בשנה"¹³. ולכן הצדקה
דעשי"ת היא, שממלאים את רצונו של כל
יהודי עד לאופן ד"אתה מחוייב לעשרו".

ה. וענין זה הוא ביתר שאת ויתר עז בנוגע
להקב"ה – שהוא ממלא את רצונם של כאו"א
מישראל, אנשים נשים וטף, שלאמיתתו של
דבר – הרי אפילו כשהם חושבים מדברים
ועושים בענינים אחרים – רצונם הפנימי
והאמיתי שבו הם מונחים, הוא (כפסק-דין
הרמב"ם¹⁴ הידוע), קיום רצון הקב"ה!

והרי רצון הקב"ה הוא, כפי שגילה בתורתו
(ונשיא דורנו הכריז זאת) – שכבר "כלו¹⁵ כל
הקיצין!" ויתירה מזו – ישנו כבר גם הענין
ד"עמדו הכן כולכם"¹⁶, ובאופן של שלימות;

הדבר היחידי שחסר עדיין הוא – עצם
התנועה דהציאה מן הגלות אל הגאולה,
שצריכה להיות תיכף ומיד כהרף עין!...

ותנועה זו צ"ל בדרך הטבע, היינו, שאין
צורך להגיע לנס גלוי, ואפילו לא לנס נסתר –
מכיון שנמצאים כבר לאחרי שעברנו את
כל השנים עד עתה, ולאחרי שזכינו ללמוד
פנימיות התורה בכלל, ופנימיות התורה
מנשיא דורנו בפרט, אשר כשמו כן הוא –
שהוסיף בפנימיות התורה (יוסף), נוסף לזה
שפעל שלימוד פנימיות התורה יהי' מתוך
שמחה וצחוק (יצחק), ועד לצחוק באופן
ד"מלא שחוק פיננו ולשונו רנה"¹⁷.

13) ס"פ תצוה. אחרי טז, לד.

14) הל' גירושין ספ"ב.

15) סנהדרין צז, ב.

16) ראה אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ריש ע' רעט.
"היום היום" ט"ו טבת.

17) תהלים קכו, ב.

ו. [. .] וכמדובר – זוכים ביוה"כ זה לסעוד
מהסעודה האמורה, ע"ד יוה"כ דחנוכת בית
ראשון, שאז הקב"ה הכריז בתורתו שביום זה
צריכה להיות אכילה ושתי', ועד שזה נעשה
סיפור בתושבע"פ, שהתוקף בזה הוא עוד
יותר מסתם הלכה פסוקה – "מעשה רב",
כדאיתא בבבא-בבא¹⁸.

[ולהעיר, שבבא-בבא בתרא קשורה לזמננו
במיוחד, כדאיתא בהר"ה¹⁹, ששלשת הבבות הם
כנגד ג' בתי מקדשות, ובבא-בבא היא כנגד
בית המקדש השלישי, "מקדש אדני-כונונו
ידיך"²⁰].

ועד כדי כך, שהסעודה האמורה היתה
מתוך שמחה הכי גדולה, למעלה מכל מדידה
והגבלה – כולל גם למע' משמחת פורים.

ואף שידוע הפירוש ש"כפורים", בכ"ף
הדמיון²¹ – שיוה"כ אינו אלא בדומה לפורים,
כיון שפורים הוא נעלה יותר (שלכן, כל עניניו
נמשכים וחודרים באכילה ושתי' גשמית
דוקא), הרי (מהאי טעמא גופא) בענינו –
שה"עת רצון" דיוה"כ יתבטא לא בתענית אלא
בסעודה האמורה (ע"ד בית ראשון), הכ"ף
הדמיון הוא למעליותא – שיוה"כ אינו אלא
דומה לפורים להיותו למעלה מפורים, כיון
שבו זוכים לשמחה הכי גדולה, השמחה
שהובטחה לכאו"א מאתנו בתוך כלל ישראל,
שמחת הגאולה האמיתית והשלימה!

ובפרט ע"י הקדמת העבודה דתשובה-
עילאה, שהיא דוקא מתוך שמחה, ושוללת
תענית וכיו"ב.

וכמוכן מהפסק-דין, שלתלמיד-חכם
ובפרט למי שתורתו אומנתו אסור לערוך
תעניות, שהטעם על זה הוא (כסיום

18) ראה ב"ב קל, ב.

19) ראה זח"ג קצח, א. לקו"ש חכ"ו ע' 150 ואילך.

20) בשלח טו, יז.

21) תקו"ז תכ"א, א (גז, ב). וראה תו"א מג"א צה,
עט"ד ואילך. צט, ד ואילך. ובכ"מ.

המאחז"ל) מפני ש"נקרא חוטא"²², היינו, שע"י תעניתו נחסר (חטא מלשון חסרון²³) בהתמדה ושקידה שלו באופן ד"כל עצמותי תאמרנה", ובלמוד התורה נדרש, ש"כל עצמותי" – באופן ד"בכל מכל כל" – יהיו באופן ד"תאמרנה"²⁴, שדוקא אז ישנה השלימות דכל הרמ"ח איברים ושס"ה גידים.

ובנשים ובנות, שיש להן יותר מרמ"ח איברים ושס"ה גידים – מיתוסף כמו-כן בכל הענינים הנ"ל, ע"ד השלימות דלעת"ל שאז יקויים היעוד²⁵ ד"נקבה תסובב גבר",

והעיקר – שעל-דרך-זה הוא גם בנוגע להקב"ה ובני ישראל (הנקראים איש ואשה, זכר ונקבה), שנעשה "נצחוני²⁶ בני נצחוני!"

ובאופן ד"קוב"ה חייך ואמר נצחוני בני", והיינו, שכששואלים במה מתעסק הקב"ה – המענה על כך הוא, שהתעסקותו היחידה היא "קוב"ה חייך", שהוא נמצא בשמחה הכי גדולה, בהתאם לגודל הענין ד"קוב"ה חייך!"

והסיבה לשמחה זו היא "נצחוני בני נצחוני" – נצחון הבנים לאחר שהיו בגלות זמן ארוך כ"כ, ועד שהתורה אומרת שכבר "כלו כל הקיצין", כולל כל הענינים והפרטים שבדבר!

ז. העיקר – שתיכף ומיד נעשה ה"חיוך" בכאו"א מישראל – עוד בתשיעי בתשרי, ולא מניחים לדחות זאת ח"ו לכמה זמן, אלא דוקא בתשיעי בתשרי דשנת "הי' תהא שנת נפלאות בה", ו"נפלאות בכל", כולל גם שאר כל הרמזים שבדבר,

וממילא אין צורך ברמזים, מכיון שכל א'

"מראה באצבעו ואומר זה"²⁷ – הנה בא כבר משיח צדקנו, ומיד נפתחת הדלת והוא נכנס ("גלייך עפענט זיך די טיר און ער גייט אריין"), ואתו – כל המלאכים וכל הפמליא של מעלה, ועאכו"כ "דוד מלכא (משיחא)" שהוא ה"עלטער זיידע" של משיח, שענינו נמשך ומתגלה הן ב"גואל ראשון" – משה רבינו, והן ב"גואל אחרון" – משיח צדקנו²⁸. ועם כל אלה באים בודאי כל "ישראל" ו"קוב"ה"!!!

ובפרט שישנו גם הענין ד"אורייתא" בשלימותו, שהרי נכנסים תיכף ליוה"כ שבו ניתנו לוחות אחרונות – "ביום חתונתו זה מתן תורה"²⁹ דקאי על יוה"כ, וממילא מובן שלכל לראש מתחדשת נתינתן של הלוחות אחרונות, שבהם נכללים כל ה'ג' ענינים – הן לוחות ראשונות לפני השבירה, והן המעלה שבשברי לוחות "יישר כחך ששברת"³⁰, והן לוחות אחרונות עצמן.

ותיכף ומיד נמצאים כל שלש הענינים בבית המקדש השלישי והמשולש, ובו גופא – בקדש-הקדשים הכולל ג' קדושות (קדש – א', וקדשים – ב'), ובקדש הקדשים עצמו – נמצאים כל ענינים אלו באבן השתי'.

ומכיון ש"ממנה הושתת העולם"³¹, הרי ממנה נמשכים כל ענינים אלו בכל העולם כולו, שהרי זהו החידוש (ה"אויפטו") דהגאולה האמיתית והשלימה הבאה תיכף ומיד ביום זה עצמו.

וזוכים לזה תיכף ומיד, עוד לפני סעודה המפסקת, ויתירה מזו – עוד לפני הסעודה שלפני, כך ששתי הסעודות תהיינה קשורות

(27) ראה תענית בסופה. שמור"ר ספכ"ג.
(28) ראה לקו"ש ח"י א ע' 8 ואילך. וש"נ.
(29) תענית כז, ב.
(30) שבת פז, א. וש"נ.
(31) יומא נד, ב.

(22) תענית יו"ד, א. וש"נ.
(23) פרש"י ויצא לא, לט.
(24) תהלים לה, יו"ד.
(25) ירמ"ל לא, כא.
(26) ב"מ נט, ב.

נשמה בגוף באופן נצחי

"כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא" (ס"פ האזינו – שיעור חומש הוימי)

כאשר שואלים יהודי שנמצא בגלות, הן אלה שנמצאים בארצות הגולה, והן אלה שנמצאים בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, בסמיכות לכותל המערבי¹, מהו ה"נס" שמצפה ומשתוקק אליו, יענה מיד בפשטות: נס דגאולה האמיתית והשלימה!

בלשון הידוע – שבכמה וכמה קהילות מישראל נוהגים לאמרו גם בדיבור, ואלה שאינם נוהגים לאמרו בדיבור, ה"ז במחשבתם – "אחכה לו בכל יום שיבוא"², ועאכו"כ בזמן סגולה, כבנדון-דין, שנה שהר"ת שלה הוא "תהא שנת נסים", החל מנס הגאולה.

. . ומעלה נוספת גם מצד המקום – בית-הכנסת ובית-המדרש, בית שמגדלין בו תורה ותפלה והחלטות טובות על גמ"ח, ביתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר ב' שמותיו קשורים עם הגאולה (כמדובר כמ"פ), ומובן, שכל עניניו הם בהדגשה יתירה בבית שבו התפלל ולמד ועבד עבודתו במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ו"קדושה אינה זה ממקומה"⁵, ועוד ועיקר – שכיון שזהו ביתו של הקב"ה, הרי בודאי שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ביחד עם כל הצדיקים) נמצא באותו מקום שבו נמצא הקב"ה, כמובן מהנהגת יהושע, "הושע בן נון נער לא ימיש מתוך האוהל"⁶, שבודאי למד זה מהנהגת משה רבו, להמצא תמיד באותו מקום שבו נמצא הקב"ה, ובפרט מצד הביטול דמשה⁷ – "ונחנו מה"⁸, שכל מציאותו אינה אלא "סימן" על המציאות דלמעלה.

*

[. . מובן וגם פשוט, שבימינו אלה, לאחר כל מה שעברו במשך הדורות שלפנ"ז ויצאו ידי-חובת כל הענינים הבלתי-רצויים (כמובא גם בדרושי אדמו"ר האמצעי⁹), אין עוד ענינים של ירידה כו' (כולל גם שלילת הענין ד"מאן¹⁰ דנפיל מדרג' איקרי כו"¹¹), ובמילא, ישנה מציאותו של משה – "גואל ראשון הוא גואל אחרון" – נשמה בגוף באופן נצחי.

ועד"ז בנוגע למ"ש בסוף פרשת השבוע "כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא" – שעכשיו יכנס משה רבינו לארץ, ולא עוד, אלא, שנפעל כן בכל אנשי הדור, כדאיתא במדרז"ל¹² בנוגע לדורו של משה שישו בו יחד עמו.

(משיחת ש"פ האזינו, שבת שובה התש"נ - בלתי מוגה)

(1) בהמקומות שמותר להכנס – כידוע פרטי הדברים בזה.
(2) ראה לקו"ש חכ"ג ע' 394 ואילך.
(3) צוואת הריב"ש סל"ה. וראה שם סמ"ב.
(4) מגילה כז, רע"א.
(5) ראה ע"ח ש"ד פ"ג. של"ד פ"ג. של"ה פ"א. אגה"ק ביאור לסי' ז"ך.
(6) תשא לג, יא.
(7) ועד"ז ביהושע – שנקרא "נער", שמורה על הביטול.
(8) בשלח טז, ז-ח.
(9) שער התשובה ח"א ספ"ה (ה, ב).
(10) זח"ג קלה, ב.
(11) נוסף לכך שגם בשעתו לא הי' זה באופן של ירידה, כי אם, "ויעל משה".
(12) במדב"ר פי"ט, יג.

וכשם שזה בנוגע ל"משה ואהרן", כך גם בנוגע ל"משה" שבכל דור ודור, הנשיאים שבכל דור.

ה. יכולים לשאול: מדוע מדברים דיבורים "פראיים" ("ווילדע זאכן")?

אזי ראשית כל, זה מוכרח מצד הזמן: הזמן "פראי" ("א ווילדער זמן") כאשר "החושך יכסה ארץ וערפל לאומים"¹⁹, והאופן לבטל זאת הוא ע"י דיבורים "פראיים".

שנית, אין אלו כלל דיבורים "פראיים", שהרי הם כתובים בתורה, ש"היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים"²⁰, התורה פועלת שהאומות יאמרו "רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה"²⁰, וא"כ בודאי שהענינים הנאמרים יכולים להתקבל גם "לעיני העמים", ובפרט אם הם "דברים היוצאים מן הלב", שאזי הם "נכנסים אל הלב ופועלים פעולתם"²¹, ועל אחת כמה וכמה שהם פועלים על ה"א-ל זר אשר בקרבך"²².

והעיקר – שאכן ניכנס בגשמיות לא"י, תיכף ומיד, "וארו עם ענני שמיא"²³, יחד עם כל החבילות²⁴, שהרי אז יקחו גם את כל הבתי כנסיות²⁵ וכו'.

ומה שישנה השאלה, הרי זה שבת וכו', והקושיא האם יש תחומין למעלה מעשרה וכו'²⁶ – כבר דובר כמה פעמים²⁷, שגם שאלה זו יתרץ אליה הנביא...

[ובפרט שהשאלה לא מציקה כל כך, והראי' שיושנים איתה בשקט, ואפילו בעת ההתוועדות, שהרי "שינה"²⁸ בשבת תענוג²⁹, אמנם לא באופן ד"ושכבת וערבה שנתך"³⁰ כיון שאין אפשרות ל"ושכבת", אלא רק "וישבת וערבה שנתך", ובפרט אם יושבים במקום שלא דוחפים ואפשר לישון בשקט...]

והרי זהו הפירוש הפשוט ב"אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח וכו'" (שכל יהודי אומר זאת³¹, או חושב – כמנהג חב"ד³²), שהוא מאמין שזה יהי' בגשמיות כפשוטו, נשמות בגופים!

כשנמצאים בגן עדן הרי לא זקוקים להבהיר ("באווארענען") את הענין ד"אני מאמין"; החידוש הוא שזה יהי' פה למטה דוקא, נשמות בגופים.

וכפי שהרמב"ם מאריך בסוף הלכות מלכים³³, שענין האמונה בביאת המשיח הוא יסוד בתורה שבכתב ובתורה שבעל-פה, ששם הוא מדבר בפשטות על נשמות בגופים, כשם שמשׂיח עצמו הוא נשמה בגוף, "מלך מבית דוד"³⁴, כך תהי' הגאולה על ידו לבני ישראל נשמות בגופים, וילכו לארץ ישראל בגשמיות!

(משיחות ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(19) ישע"י ס, ב.

(20) ואתחנן ד, ו.

(21) ס' הישר לר"ת שער יג.

(22) ראה שבת קה, ב.

(23) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.

(24) ראה גם "התמים" חוברת ב ע' קבו (קי, ב).

(25) מגילה כט, א.

(26) ראה עירובין מג, ב. רמב"ם הל' נזירות פ"ד הי"א

ובנ"כ שם.

(27) ראה גם לקו"ש ח"א ע' 272. ובכ"מ.

(28) ילקוט ראובני ואתחנן ד, יט. סידור האריז"ל

(קול יעקב) אחרי סעודת שבת. של"ה קלד, ב.

(29) ראה שו"ע אדה"ז או"ח ר"ס רפא. וש"נ.

(30) משלי ג, כ"ד (שאומרים בקשעמה"ט).

(31) ב"ג עיקרים.

(32) וראה לקו"ש ח"ט ע' 282 ואילך.

(33) פי"א.

(34) שם ה"ד.

עם סעודת לויתן ושור הבר ויין המשומר, וממילא ממשיכים ("ציט מען אריין") את הסעודה המפסקת לזמן מאוחר יותר, ככל "חסדישע סעודה"!

ח. [.] ועוד ועיקר – שהמשך הסעודה יהי' בבית המקדש השלישי, ובו גופא – בקדש הקדשים שבו, שזהו המקום שבו היתה אכילת הכהנים, ואדרבה – בקדש הקדשים הוא עיקר האכילה שלהם.

ובמכ"ש וק"ו מזה שמצינו שבזמן גזירת המלכות, היו כהנים שחיו בכל עניניהם – הן באכילה ושת' והן בשאר הענינים הגשמיים – בקדש הקדשים דוקא, שזהו א' הטעמים על זה שקדש הקדשים נקרא אז בכתוב בשם "חדר המטות"³².

[.] ועוד והוא העיקר: מכיון שענינם של עשית"ת בכלל – ובמיוחד בעמדנו כבר בתשיעי בתשרי – הוא, תשובה עילאה, הקשורה במיוחד עם לימוד התורה –

נזכה תיכף ומיד לגילוי ה"תורה חדשה מאתי תצא"³³, כיון שההוראה הראשונה של הקב"ה בתורתו היא – שהגאולה מוכרחת לבוא תיכף ומיד ממש!

ו"לא עיכבן אפילו כהרף עין"³⁴, אלא תיכף ומיד ממש – עוד לפני המשך התוועדותנו יחד, ועאכו"כ קודם התחלת הסעודות – זוכים לגאולה האמיתית והשלימה, היינו, שהיא גאולה באופן דאמת לאמיתתו, ובאופן דשלימות,

וממילא נמצאים כולנו יחד, "בנערינו ובזקנינו . . . בבנינו ובבנותינו" – "וארו עם ענני שמיא"³⁵ – בארצינו הקדושה, ובירושלים עיר הקדש, ובהר הקדש, ובבית המקדש השלישי, "מקדש אדני-י כוננו ידיך", ושם גופא – ממשיכים בסעודות ב"חדר המטות", דקאי על קדש הקדשים, כפשטות הכתובים!...

(33) ישע"י נד, א. ויק"ר פי"ג, ג.

(34) מכילתא ופרש"י בא יב, מא.

(35) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.

(32) מ"ב יא, ב ובפרש"י.

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל – נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה – נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיתכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נרבת בנם – יבלחט"א – הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

מאמין שזה יהי' בגשמיות כפשוטו, נשמות בגופים!

וידבר ה' אל משה גו' עלה אל הר העברים הזה הר נבו וגו' ומות בהר וגו'
(פרשתנו לב, מח-ג - שיעור היומי בחומש)

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום ועריכה: מערכת "יחי המלך"

א. בנוגע לענין ד"הר נבו" ידועה תורת הרב המגיד¹, שאף שהגמ' אומרת² על הפסוק³ "ותחסרהו מעט מאלקים" ש"חמשים שערי בינה נבראו בעולם וכולן ניתנו למשה חסר אחד", כלומר, שמשה השיג רק מ"ט שערי בינה, אעפ"כ - אומר הרב המגיד - בשעת העלי' להר נבו השיג משה גם את שער הנו"ן, וזהו הראשי-תיבות ד"נבו" - נו"ן בו...

ב. והנה, אף שבפשוטו ענין זה כתוב בנוגע למשה רבינו, מכיון שהוא נכתב בתורה שהיא "מורשה קהילת יעקב"⁴ הרי זה שייך לכל יהודי, וא"כ, לאחר שיענין זה נכתב בתורה יכול כל יהודי בתור נשמה בגוף לקבל את שער הנו"ן.

וכפי שזה ה' בפשוטו בזמן ההוא, שהגם שמשה רבינו בעצמו הסתלק בשעה שקיבל את שער הנו"ן ולא נכנס לארץ ישראל, אך כיון ש"אזלינן בתר רובא", ורוב בני ישראל נשאר בחיים, "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום"⁵, ונכנסו לארץ ישראל - אם-כן מובן, שהיות והודיעו להם על הענין ד"הר נבו", הרי גם הם שייכים לענין ד"הר נבו" ושער הנו"ן, כשם שהנשיא שלהם, משה רבינו, ה' שייך לשער הנו"ן.

והקשר הזה - שבין בני ישראל באותו הדור לדרגתו של משה רבינו בעת עלייתו להר - מודגש גם בפירוש רש"י על התורה בסוף פרשתנו, בפירושו על הפסוק⁶ "בעצם היום הזה וגו'": "לפי שהיו ישראל אומרים בכך וכך אם אנו מרגישין בו אין אנו מניחין אותו וכו', אמר הקב"ה הריני מכניסו בחצי היום", זאת-אומרת שבני ישראל לא רצו להניח לענין ההסתלקות שהי' בהר נבו - ומכך מובן עד כמה ה' לענין זה השפעה עליהם.

[דרך אגב ישנה בזה "קלאץ קשיא", שכרגיל אין שמים לב עלי': מדובר על הדור שנכנסו לארץ, כאשר בני ישראל עמדו במצב הכי נעלה לאחר ששכר כל אנשי דור המדבר לא היו, עד שהפסוק אומר "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום" - וכיצד יתכן דבר שכזה, שהם יתנגדו לרצון השם! ואין כאן המקום להאריך בזה⁷].

(1) לקו"ת במדבר יב, א. אוה"ת ברכה ע' ב'קסג. (5) ואתחנן ד, ד. וראה פרש"י חוקת כ, כב.

(2) ר"ה כא, ב. (6) לב, מח.

(3) תהלים ח, ו. (7) עוד עדי' ראה בגליון תלא במדור "כתי"ק -

(4) ברכה לג, ד. וראה נדה מד, רע"א. פירסום ראשון" ובהנסמן שם.

אשר אחד מההסברות בזה הוא: ע"פ הידוע⁸ שישנו בחי' משה שבכל אחד ואחד, שמצד בחי' זו אזי כאו"א עולה להר נבו ביחד עם משה רבינו.

וכפי שהגמ' אומרת⁹ עה"פ¹⁰ "ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך" שנאמר לדור שנכנסו לארץ, שואלת ע"כ הגמ': "אטו יראה מילתא זוטרתא היא?" ומתרצת: "אין לגבי משה מילתא זוטרתא היא", וכמבואר בחסידות¹¹ שמצד זה שלגבי משה רבינו "מילתא זוטרתא היא", ה"ה מילתא זוטרתא גם לגבי כל יהודי, מצד בחי' משה שבכאו"א, שהרי בפשוטו פסוק זה מדבר (כאמור) על הדור שנכנסו לארץ.

ג. וזהו התוכן הפנימי בזה שבני ישראל לא רצו להניח למשה רבינו "להסתלק":

מה שאומרים שאצל בני ישראל היתה אז העלי' ל"הר נבו", הכוונה היא, שהאירה אצלם הבחי' דשער הנו"ן השייכת לגאולה העתידה.

ורצונם של בני ה' שהענין אכן יומשך למטה, ויקויים בפועל בעולם הזה - שע"ז שמשה רבינו ה' נשאר בעולם הזה ה' הדבר נפעל. וכידוע¹², שבאם משה ה' מכניס את בני ישראל לארץ ישראל, היתה אז הגאולה הנצחית שאין אחרי' גלות. וזה ה' רצונם של בני בזמן ההוא, להשאר עם הנשיא שלהם, וללכת יחד איתו לא"י לגאולה הנצחית.

הזמן "פראי" והאופן לבטל זאת הוא על-ידי דיבורים "פראיים"

ד. אך כיון שאז "לא זכו"¹³ ולא היתה הגאולה הנצחית - ישנו הלימוד מכך בזמננו זה, שהיות ולכל אחד יש כבר את העלי' להר נבו מצד בחי' משה שבכל אחד ואחד, עליו לרצות שזה יקויים לא רק מצד בחי' משה שבו ברוחניות, אלא בגשמיות כפשוטו - שילכו עם נשיא דורנו בגשמיות לארץ ישראל, כיון ש"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים"¹⁴!

ומה שהי' מעשה בשנת תש"י - הרי מיד יהי' "הקיצו ורננו שוכני עפר"¹⁵, ולא סתם "הקיצו", אלא באופן ד"ורננו", מתוך שמחה, ובנוגע לצדיקים הרי זה יהי' מיד בהגאולה!

כידוע שבנוגע לצדיקים אין צורך לחכות לכל החשבונות שכתובים בזהר¹⁶ אודות השנים שבין ביאת משיח לתחיית המתים - היות והנשיאים יקומו מיד¹⁷, כמובן ממאמר חז"ל¹⁸ ש"משה ואהרן יאה עמנו" מיד כשיבנה ביהמ"ק, ואזי יוכלו יתכף לשאול אותם כיצד להתנהג בפועל בנוגע להקרבת הקרבנות שבבית המקדש, שזה הרי נוגע מיד כשיבנה ביהמ"ק.

(8) תניא פמ"ב. וראה תקו"ז תס"ט (קיב, א. קיד, א). אוה"ת ואתחנן ע' סה. צג. (כרך ו) ע' ב'רא ואילך. ועוד.

(9) ברכות לג, ב (ע"פ עין יעקב). ועדי' במגילה כה, א.

(10) עקב י, ב.

(11) תניא שם.

(12) ראה מגלה עמוקות אופן קפה (הובא בילקוט

ראובני פ' ואתחנן). אלשיך, אוה"ח ועוד - ר"פ

ואתחנן. שע"ת לאדהאמ"צ ח"ב חינוך בתחלתו.

(13) ראה זח"ג רכא, א.

(14) תענית ה, ב.

(15) ישעי' כו, יט.

(16) ח"א קלט, א ואילך.

(17) ראה זחר שם קמ, א.

(18) תוד"ה אחד - פסחים קיד, ב. וראה יומא ה, ב.